

[Handelsministeren.]

Resultat af Forhandlinger, som jeg har ført med de forskellige Partier i Landstinget, Forhandlinger, der er ført med Folk af forskellige Anskuelser dette specielle Forhold vedrørende, men jeg tror, at det Resultat, der her foreligger, er saa nogenlunde tilfredsstillende trods de modstridende Interesser, og jeg tror at vide, at de næringsdrivende i det store og hele er tilfredse med Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Nogle kunde naturligvis have ønsket Lovforslaget anderledes paa eet Omraade, andre paa et andet Omraade. For Medhjælpernes Vedkommende tror jeg, Forholdet ligger saaledes, at de gerne havde set, at der var kommet Bestemmelser, hvorefter der skulde lukkes noget tidligere, men det har ikke været muligt at naa videre end til det, jeg her har gjort Rede for. Saa maa vi haabe paa, at Tiden kan modne de Bestræbelser, der udfoldes for at komme til en bedre Ordning, saa at en saadan kan naas ad Aare.

Jeg maa anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, idet det er mit Indtryk, at det vilde kun lidet nytte at sende dette Lovforslag tilbage til Landstinget med Ændringer af væsentlig Betydning. Man vilde da let risikere, saaledes som Forholdene ligger, overhovedet ikke at naa til noget Resultat. Jeg tror, at alle Forhold taget i Betragtning er det rigtigt at gøre Lovforslaget færdigt og ophøje det til Lov, saa faar vi se, som allerede sagt, ad Aare at faa Loven forbedret, om der skulde vise sig større Stemning derfor, end der er nu.

Chr. Hansen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det nu er kommet fra Landstinget, og i det hele slutte mig til de Udtalelser, som Ministeren har fremsat.

Vanggaard: I et Lovgivningssspørgsmaal som det foreliggende er Interesserne forskellige, og de er endda ofte ret forskellige. Man kan vel skelne mellem en Publikumsinteresse, en Medhjælperinteresse og de næringsdrivendes Interesser, og de næringsdrivendes Interesser falder endda indbyrdes ikke helt sammen; de er ret forskelligartede. Jeg tror dog at kunne sige, at det, som gaar

gennem de næringsdrivendes Ønsker, er, at alle stilles lige for Loven, at der ikke er Huller i Loven, hvorved Interesserne stilles ulige.

Vi, der fra gammel Tid er kendt med Udvalgsarbejde paa det paagældende Omraade — jeg tænker her særlig paa det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen, vi to er vel de eneste tilbageværende fra Udvalget i 1911 — mindes ikke mindst disse Interessers Forskellighed. Jeg tror, vi modtog 10 Deputationer og over 100 Skrivelser, og nu er det sagt mig, at denne Rekord er blevet slaaet i Landstinget. Det er jo klart, at naar Interesserne er saa forskelligartede, bliver det Lovgivningsmagtens Sag at finde en Middelvej — helst naturligvis den gyldne Middelvej — saaledes at vi kan faa en god og brugelig Lov.

I Hovedtrækkene synes jeg, at Landstinget har været heldigt med sit Udvalgsarbejde. Det er i stor Udstrækning lykkedes at forene de forskellige Interesser og finde en Middelvej, og naar jeg nu anfører enkelte Indvendinger, maa det derfor ikke opfattes som en Kritik mod det grundige Udvalgsarbejde, der er foregaaet i Landstinget, og som jeg yder min uforbeholdne Anerkendelse, ikke mindst fordi jeg har Erfaring for, hvor store Vanskeligheder der er forbundet med at løse en saadan Opgave som den foreliggende paa en for alle Parter saa vidt muligt tilfredsstillende Maade.

Jeg maa imidlertid gøre et Par Bemærkninger angaaende Stk. g. i § 2. Vedrørende denne Bestemmelse er der rettet en Henvendelse fra De samvirkende Købmandsforeninger, en Henvendelse, der vistnok kom meget sent til Landstingets Udvalg, idet de paagældende, først da de saa Ændringsforslagene, opdagede, at en Bestemmelse, som de lagde Vægt paa, var faldet ud af Lovforslaget. Det siges i dette Stykke, at Lovforslagets Bestemmelser i § 1 ikke kommer til Anvendelse paa Salg af Tobak, Blomster, Legetøj, Chokolade og Sukkervarer samt de under b. og f. omhandlede Varer, for saa vidt Salget med Politiets Tilladelse finder Sted i Forlystelseshaver, ved Folkefester, paa Markeder o. lign. Man mener, at denne Bestemmelse bør være betinget af, at der betales Entré til de paagældende Haver. Jeg ved godt, at Dyrehavsbakken danner